

בש"פ 397/22 - עופר זלצמן, ג'ורגיאנה מורחן, סינגלפוט בע"מ נגד משטרת ישראל, משטרת ישראל, היחידה הארצית למאבק בפשיעה הכלכלית

בית המשפט העליון
בש"פ 397/22

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשים: 1. עופר זלצמן
2. ג'ורגיאנה מורחן
3. סינגלפוט בע"מ

נגד

המשיבה: משטרת ישראל,
היחידה הארצית למאבק בפשיעה הכלכלית

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
חיפה בתיק ע"ח 23236-01-22 שניתנה ביום
12.1.2022 על ידי כבוד השופט רונית בש

בשם המבקשים: המבקשים 2-1 בעצמם

החלטה

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטת ר' בש) בע"ח 23236-01-22 מיום
12.1.2022, שבה נדחה בחלקו ערר שהגישו המבקשים על החלטת בית משפט השלום בחדרה (כב' השופט א' קפלן)
בה"ת 23353-07-19 מיום 10.1.2022.

1. כפי שצוין זה לא מכבר בהחלטה בבקשת רשות ערר אחרת שהגישו המבקשים, "הרקע העובדתי בעניינם של
המבקשים, פורט במספר רב של החלטות בבית משפט זה (בש"פ 3068/19 סינגלפוט בע"מ נ' מדינת
ישראל (5.5.2019); בש"פ 8507/19 מורחן נ' מדינת ישראל (30.12.2019); בש"פ 5365/20 זלצמן נ' היחידה הארצית
למאבק בפשיעה הכלכלית (10.8.2020); בש"פ 7948/20 זלצמן נ' היחידה הארצית למאבק בפשיעה

הכלכלית (1.12.2020); בש"פ 2753/21 זלצמן נ' היחידה הארצית למאבק בפשיעה כלכלית (22.4.2021))" (החלטת השופט סולברג בבש"פ 6961/21 מיום 21.10.2021 (להלן: בש"פ 6961/21)). אציין אפוא בקצרה כי לפני מספר שנים, במהלך חקירה שהתנהלה נגד המבקשים, ניתנו צווי תפיסה לנכסיהם וצווי איסור העברת נכסים, שתוקפם הוארך מעת לעת.

2. לאחרונה הגישה המשיבה בקשה לבית משפט השלום להארכת תוקף הצווים. דיון בבקשה נקבע ליום 12.1.2022, ובהמשך לכך ביקשה המשיבה לדחותו בשל פעילות משטרתית דחופה שאינה קשורה לתיק דנן. המבקשים התנגדו, וכנימוק להתנגדותם טענו כי משעה שהחקירה הסתיימה, המשטרה כלל אינה המייצג הנכון של המדינה בהליך, אלא הפרקליטות.

3. בית משפט השלום נעתר לבקשת המשיבה לדחיית מועד הדיון חרף התנגדות המבקשים, וקבע את הדיון ליום 25.1.2022, תוך שהוא מבחיר כי כל עוד לא הוגש כתב אישום הסמכות נתונה ליחידה החוקרת. זאת, בהתאם לקביעה של בית המשפט המחוזי בחיפה בערר אחר שהגישו המבקשים (ע"ח 2679-10-21 מיום 12.10.2021 (כב' השופט ד' פיש), שבקשת רשות לערור עליה נדחתה בהחלטת השופט סולברג (בש"פ 6961/21 הנ"ל)).

3. ערר שהגישו המבקשים לבית המשפט המחוזי נדחה. בית המשפט קבע כי בהינתן שטרם הוגש כתב אישום, הסמכות לבקש את הארכת תוקף צווי התפיסה וצווי איסור העברת הנכסים נתונה ליחידה החוקרת. יצוין כי במהלך הדיון בבית המשפט המחוזי הודיעה באת כוח המשיבה כי תוכל להתייצב לדיון למחרת היום, כך שהערר התייתר בכל הנוגע למועד קיום הדיון. [לשלמות התמונה יצוין כי ביום 13.1.2022 התקיים דיון בבית משפט השלום בבקשת המשיבה להאריך את תוקף הצווים, וביום 16.1.2022 הורה בית המשפט על הארכת תוקפם עד ליום 15.4.2022, תוך שהוא מצוין שהתנהלות המבקשים היא שמעכבת את הליך השימוע ואת העיכוב בהגשת כתב האישום. החלטה זו אינה מעניינת בבקשה דנן].

4. הבקשה שלפניי הוגשה כאמור על החלטת בית משפט השלום מיום 12.10.2022. המבקשים, שאינם מיוצגים, שבים על טענתם כי לעת הזו, משעה שקיבלו "מכתב יידוע שני לחשוד" לפי סעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, הרי שהסמכות לבקש את הארכת תוקף הצווים מסורה לפרקליטות ולא למשיבה.

5. דין הבקשה להידחות בהעדר הצדקה ליתן רשות לערור בגלגול שלישי.

ראשית יש לציין כי המבקשים, בבקשתם הנוכחית, כלל לא מצאו לנכון להזכיר שבעקבות החלטת השופט פיש-שבה נקבע כי הסמכות לבקש את הארכת הצווים עובר להגשת כתב האישום מסורה למשיבה - הם הגישו בקשת רשות לערור שנדחתה בהחלטת השופט סולברג בבש"פ 6961/21.

שנית, ניתן לשער מדוע ראה השופט סולברג לתאר את טענות המבקשים ככאלו שהועלו "מן הגורן ומן היקב" ומדוע לא מצא לנכון לדון בהן (פסקה 4 להחלטתו). כפי שציין בית המשפט המחוזי, לפי סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, שמכוחו הוגשה בקשת המשיבה, בשלב הנוכחי שבטרם הגשת כתב אישום על המשטרה להגיש בקשה להארכת תוקף הצווים. לא מצאתי בטענות המבקשים ובניסיונם להסתמך על

פסק הדין בבג"ץ 6972/96 התנועה למען איכות השלטון נ' היועץ המשפטי לממשלה - מיכאל בן יאיר, פ"ד נא(2) 757 (1997), שעניינו בסוגיית התיישנות של עבירות פליליות, כדי להועיל להם, ודומה כי אין המדובר אלא בניסיון מאולץ להלביש על בקשתם כסות של שאלה עקרונית החורגת מעניינם הפרטני.

6. בטרם סיום, אזכיר את דבריו של השופט גרוסקופף בהחלטתו בבש"פ 8844/20 שהגישו המבקשים, שהעיר כי "המבקשים, אשר אינם מיוצגים, מרבים בהגשת הליכים, ובמחזור טיעונים, בגדר 'אני טוען וטוען עד שטענתי תתקבל'. ואולם, מערכת משפט, בוודאי כזו שהעומס המוטל עליה 'עצום ורב', כלשון המבקשים עצמם, חייבת לפעול על פי עקרונות של סופיות הדיון, ואינה יכולה לאפשר דיון חוזר ונשנה באותם עניינים עצמם" (החלטתו מיום 22.4.2021). דברים אלו צוטטו גם בהחלטת השופט סולברג בבש"פ 6961/21.

מובן כי המבקשים רשאים להגיש בקשות רשות לערור, בפרט מקום שבו הם סבורים כי יש בהן ממש. ברם, טוב יעשו המבקשים אם ישכילו להבין כי אין תוחלת בהגשת בקשות רשות לערור שכל מטרתן לדון מחדש בטענות פרטניות שנדונו והוכרעו. אין לי אלא לחזור ולהמליץ למבקשים להיות מיוצגים על ידי עורך דין.

7. סוף דבר, הבקשה נדחית.

הגם שהטלת הוצאות בהליך פלילי אינה נעשית כדבר שבשגרה, המבקשים ישאו בהוצאות לטובת אוצר המדינה בגין בקשה זו בסך של 3,000 ₪.

ניתנה היום, ט'זבשבתהשפ"ב (18.1.2022).

ש ו פ ט